

Farní listy č.25/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

17.června – Slavnost Těla a Krve Páně

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Bulla papeže Urbana VI. „Transiturus“, prohlášená v roce 1317 už po papežově smrti, stanoví Slavnost Těla a Krve Páně jako zvláštní eucharistický svátek. Ale už o několik let dříve byl tento svátek slaven v belgickém městě Liege na pokyn místního biskupa Roberta.

Kde můžeme najít důvody vzniku této slavnosti? Samozřejmě přímo ve středověké eucharistické zbožnosti. Typická pro tuto dobu byla touha po „vidění Hostie“. Přísná kající praxe, dlouhé a často těžké pokání,

které musel hříšník podnikat, vedly k tomu, že adorace Nejsvětější svátosti byla pro mnohé jedinou přístupnou formou účasti na eucharistické oběti. Nemalý vliv na zrození tohoto svátku měla potřeba obhajování pravdy o skutečné přítomnosti Krista v této svátosti. Úcta projevená eucharistií byla vnějším projevem úcty vůči samotnému Bohu. Třetí důvod vzniku slavnosti Těla a Krve Páně je spojen s chápáním samotné mše svaté. Jestli se především zdůrazňovalo, že mše je obětí Páně, ponížením Božího Syna, rodila se potřeba hlásání Boží velikosti a vznešenosti. A poslední příčinou jsou zjevení mnišky Julianny de Retine, ve kterých si Ježíš přál, aby jeden den v roce byl zasvěcen tajemství eucharistie. Eucharistický průvod byl přidán později. Nejdříve jako obyčejný průvod se zpěvem, zakončen požehnáním. Pak pod vlivem německé tradice průvodů, při kterých věřící prosili o hojnou zemskou úrodu a čtyřikrát se zastavovali v polích a prosili o požehnání do čtyřech světových stran, vznikla praxe zastavení také u čtyř oltářů na svátek Božího Těla.

Ale my nežijeme ve středověku. Žijeme na začátku 21. století a vycházíme – stejně jako předkové – s eucharistickým průvodem ven, na náměstí. Má to stejný význam a smysl? Co tím chceme říct?

Nejdříve chceme symbolicky pozvat Krista do všeho, co mimo kostel a bohoslužbu prožíváme. Do našich domů, do míst, kde pracujeme, setkáváme se, nakupujeme nebo prožíváme celé množství banálních každodenních činností. Aby On nám zehnal a my abychom vždy – nejen dnes při svátku – byli všude tam jeho svědky.

A za druhé – chceme i tomu světu, který Krista nezná, přinést naději. Bůh, Pán nebe a země, je tak pokorný, že nám slabým a nevěrným zanechal své Tělo a Krev. Nemáme žádný důvod k vyvyšování, není žádný důvod k naší pyšce – je zde jenom pokorná přítomnost Boha uprostřed těch, kteří po něm touží. Bůh je mezi námi.

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – Slavnost Těla a Krve Páně

Čtení z páté knihy Mojžíšovy – Dt 8,2-3.14b-16a

Mojžíš řekl lidu: „Pamatuj na celou cestu, po níž tě vedl Hospodin, tvůj Bůh, čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil, aby tě zkušel, aby poznal, co je v tvém srdci, zda budeš zachovávat jeho příkazy, nebo ne. Pokořil tě, dal ti pocítit hlad a nasýtil tě manou, kterou jsi neznal ani ty ani tvoji otcové, aby tě poučil, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk může žít vším, co vychází

z Hospodinových úst. Nezapomeň tedy na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví, který tě vedl po velké a strašné poušti, kde byli ohniví hadi a štíři, po pustině bez vody, který pro tebe vyvedl vodu z nejtvrďší skály, který tě sytil na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali.“

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint’anům – 1 Kor 10,16-17

Bratři! Kalich požehnání, který zehnáme - není to účast na Kristově krvi? Chléb, který lámeme - není to účast v Kristově těle? Protože je to jeden chléb, tvoříme jedno tělo, i když je nás mnoho, neboť všichni máme účast v tom jednom chlebě.

Evangelium: Ježíš přesahuje všechny možnosti člověka, ale Ježíš se zároveň člověku blíží tím nepochopitelnějším způsobem – jako člověk a jako pokrm. Kdo však vidí jen člověka nebo jen pokrm jako Ježíšovi odpůrci, ten nevidí vlastně nic. Klíčovým slovem v Janově evangeliu je slovo „život“, případně „život věčný“. V obou případech jde o podíl na životě Božím, tedy o to, co je řečeno slovy o „zůstávání ve mně.“ Podobně, jako Ježíš má podíl na životě Otcově, má mít Ježíšův učedník podíl na životě Ježíšově. Podíl na Ježíšově Těle a Krvi je skutečně podílem na vzkříšení, na životě Božím, Je tedy skutečností, která je silnější než smrt. Pojídání Ježíšova Těla a pití jeho Krve souvisí s posláním. Není to něco, co člověka uvádí do nehybného klidu. Dar Ježíšův naprosto přesahuje to největší, co Izraelité znali, totiž to, co zažili při vyvedení z Egypta.

Slova svatého evangelia podle Jana – Jan 6,51-58

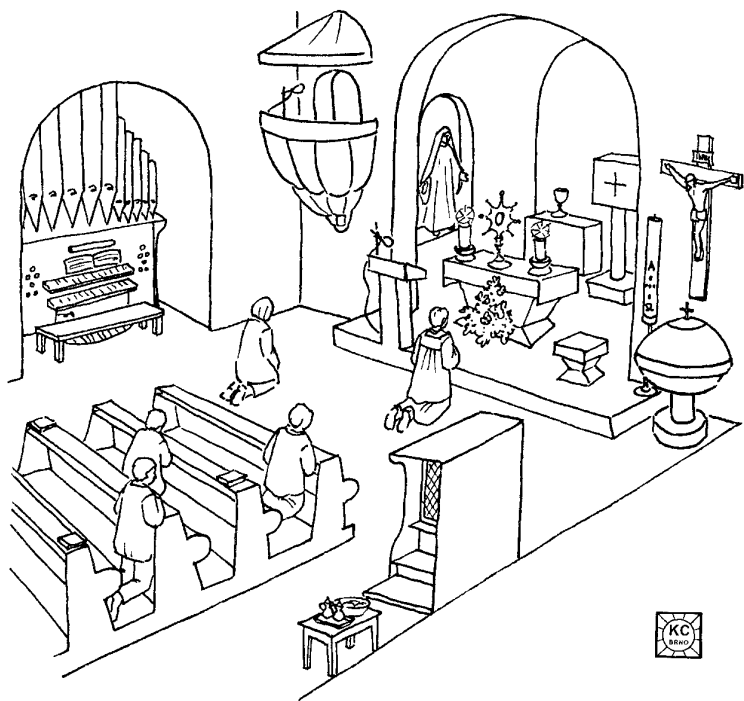
Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky, Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst své tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli naši otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Průvodce liturgií

Dnešní průvodce se liší od předchozích. Máme pro vás připravený jednoduchý úkol. Umíte tedy odpovědět na otázku:

POZNÁŠ, CO JE V KOSTELE?

V katolickém kostele je mnoho věcí, které různým způsobem slouží k bohoslužbě. Místo, kde se člověk setkává s Bohem, by mělo být krásné a umožňovat ztišení. Protože v kostele se člověk setkává i s ostatními lidmi z farnosti, mělo by být zároveň i účelné. Všechny předměty v kostele mají své názvy. Některé jsou „obyčejné“, jiné pocházejí z latiny. Umiš pojmenovat to, co vidíš na obrázku? Přiřaď názvy pod čarou jednotlivým předmětům tak, že k nim napišeš příslušná čísla.

1 – ambon, 2 – kalich, 3 – kancionál, 4 – kazatelna, 5 – konvičky, 6 – křtitelnice, 7 – květinová výzdoba, 8 – lavice, 9 – monstrance, 10 – miska s hostiemi, 11 – oltář, 12 – paškál, 13 – sedes, 14 – socha Panny Marie, 15 – svatostánek, 16 – svícny, 17 – varhany, 18 – zpovědnice

Pout' v Chrastavicích a na Baldově

Minulý víkend byl mimořádně bohatý na liturgické události, a to nejen v domažlické farnosti. V Mrákově otec biskup totiž udělil svátost biřmování 56 mladým lidem, mezi nimiž byli i zástupci Domažlic. Ve stejnou hodinu se v arciděkanském kostele na náměstí sešli spolužáci ročníku 1925, aby poděkovali Bohu za veškeré jeho dary a vzpomněli na své zesnulé kamarády a kamarádky. I když se jich s každým rokem přirozeně setkává pořád méně, za povšimnutí stojí, že je to jediný ročník, který podobná setkání u oltáře prožívá.

Chrastavice se o víkendu staly místem setkání rodáků a přátel obce, kteří měli příležitost nejen ke vzpomínání a setkání se starými přáteli, ale mohli se také zúčastnit slavnostního obřadu představení a následně požehnání symbolů obce. V sobotu krátce po 13.00 hodině se účastníci setkání odebrali v průvodu od staré školy k pomníku obětem první světové války a následně k desce zasvěcené Boženě Němcové a na obou místech uložili květiny. Po příchodu k podiu postavenému u chrastavické kaple Nejsvětější Trojice přivítal starosta obce ing. Václev Petržík všechny přítomné a představil nový prapor, který Chrastavice letos získaly. Tento prapor byl slavnostně požehnan při mši svaté, kterou kvůli velkému počtu

zúčastněných P. Miroslav Gierga sloužil na stejném podiu vedle kapličky. Nedělní poutní mše svatá byla už sloužena na tradičním místě, tedy v kapličce, a předsedal jí P. Libor Buček.

Ještě v sobotu odpoledne se setkala stovka poutníků na Baldově, protože i tamní kaplička je zasvěcená Nejsvětější Trojici. Letošním hostem a kazatelem byl P. Miroslav Kratochvíl, který

mimo jiné rád zavzpomínal na dávná léta, kdy na Baldově sloužil jako domažlický duchovní. Chyběl bohužel chebský sbor, který přislíbil účast na pouti, ale kvůli onemocnění několika členů musel tentokrát svůj slib porušit.

red.

17. mezinárodní festival mladých v Medžugorji

Má-li kdo zájem (věková hranice není stanovena :-), necht' se prosím do úterý 27. června přihlásí (na nástěnce v sále domažlické fary), nebo napíše – kontakt: Jan Skládál, tel.: 606 716 389, jan.skladal@email.cz –, abychom mohli vyjednat lepší transportní podmínky ☺.

A o co se jedná? O světové modlitební setkání mladých katolíků.

Kde? Medžugorje, Bosna a Hercegovina

Kdy? 29. července - 7. srpna 2006

Jak? Autobusem, první den u moře.

Za kolik? 2190 Kč za dopravu + 6 € za noc v domě, či 2 € v kempu
A proč? V Medžugorji se údajně od června 1981 „zjevuje“ Panna Maria – toto „zjevení“ není samozřejmě církevně uznáno. Tato pozvánka si rozhodně nebere za cíl zkoumat „pravost zjevení“, je spíše pozváním k modlitbě ve společenství spousty mladých lidí z celého světa. Každodenní program je plný přednášek, svědectví, katechezí, písniček, růžence, mše sv. a večerní adorace. A věřte, že to stojí za to...!

(jas)

Knihy s doporučením

Farní knihovna doporučuje tři knihy od MUDr. L. Kubíčka „O svobodě“, „Velké tajemství – manželství jako umělecké dílo“ a „Vůle Boží – zbožná fráze“.

Čítuji z knihy „Velké tajemství“:

„K lásce nutně patří bolest. Kdo před ní utíká, nepozná sílu a krásu lásky. Kdo ji přijme (ne ovšem slabošsky, ale umělecky tvůrčím způsobem), ten vyhraje. Matka Tereza: Opravdová láska bolí, musí vždycky působit bolest.“

MUDr. L. Kubíček se narodil r. 1926 na Podkarpatské Rusi. Promoval v r. 1950 na Masarykově univerzitě po ročním zákazu studia neboť odmítl podepsat přihlášku do KSČ. Vojenskou službu vykonával v PTP jako sběrač raněných. Jako lékař byl často překládán pro politické a náboženské smýšlení. Mohl tak proniknout do oboru gynekologie, porodnictví a psychiatrie. Pro nepolepšitelnost s ním byl rozvázan pracovní poměr ve zdravotnictví. Nastupuje jako horník v Karvině. Po amnestii pracuje v Kamenoprůmyslu jako lisovač a brusič. Zároveň studuje soukromě teologii. Je tajně vysvěcen na kněze a v roce 1968 biskup Trochta získává státní souhlas k jeho duchovenské činnosti. Od té doby působí na mnoha místech litoměřické diecéze. Časně ráno v sobotu 11. září 2004 byl na své faře zavražděn.

Marie Krutinová

Upozornění pro čtenáře farní knihovny

Žádáme čtenáře o vrácení půjčených knih. Upozorňujeme, že poslední termín je středa 12. července. Pak opět až 6. září.

O prázdninách bude knihovna zavřena.

Stránka nejen pro mládež

Biřmování v Mrákově

Deset let čekání, jeden rok přípravy, jeden jáhen, 56 mladých lidí, jeden biskup, jeden Trojjediný Bůh a víc jak 3hodinový obřad; tak takhle nějak by možná šla heslovitě popsat vikariátní událost letošního roku – biřmování v Mrákově.

Ano, opravdu je tomu už deset let, co byla naposledy v Mrákově udělována svátost biřmování, a to Mons. Josefem Žákem. Vím to přesně, neb jsem byl mezi zúčastněnými.

Od září se však na ni připravovalo, pod taktovkou Duchu sv. a jáhna Roberta Bergmana, celkem 56 mladých lidí...

Celý obřad začal v sobotu 10. června v 10 hodin. V kázání (které bylo na Otce biskupa nezvykle krátké, ale o to snad naléhavější... :-), biskup František zdůraznil, že slavností to nekončí, ba naopak... Že nyní je na všech zúčastněných být světlem světa, solí země, prostě příkladem a nebát se jít proti proudu...

Samotné biřmování opravdu netrvalo chvíli... Nebýt domažlické schůly, tak by snad ani celý kancionál nestačil.

Na tomto místě chci vyjádřit upřímný dík Madlence, Aniče, Vlastovi, Paddymu, Kubovi, Tomášovi, Lídě, Vlastě a Janině, kteří svým zpěvem (někteří i hrou, samozřejmě :-)) celý obřad ozdobili. Ostatně, jakého se jim mohlo dostat většího uznání, než skutečnosti, že se k nim aktivně přidal i Otec biskup František a mrákovské „tety“ je pozvaly na koláče? Hmmm.

Po mši sv. se děkovalo – potlesku se dočkali oba mrákovští duchovní – Mons. Jindřich Suchánek i jáhen Robert.

Já osobně jsem rád, že se během loňského roku rozvinula spolupráce mezi oběma farnostmi (domažlickou a mrákovskou), čehož byly důkazem společné vikariátní akce. Doufejme, že nás takových podobných radostných událostí čekají - nejen v Mrákově - ještě mraky...

Honza S.

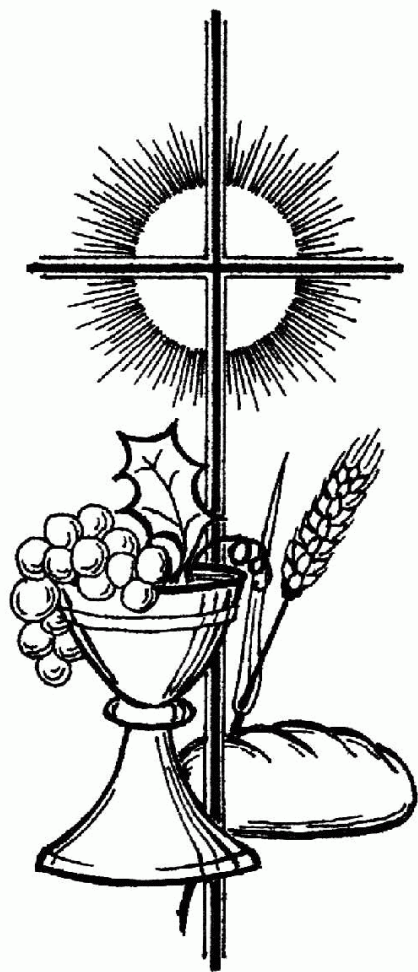
Stránka pro děti

Ve svaté hostii je přítomen živý Pán Ježíš a stále s námi zůstává. Pán Ježíš ustanovil svátost oltářní při poslední večeři na Zelený čtvrtek. Toho večera však začal Pán Ježíš také trpět.

Ustanovení oltářní svátosti je radostné, utrpení je smutné. Proto na Zelený čtvrtek nemůžeme mít opravdovou radost. A přece chceme tu radost ukázat. A tak si ustanovení svátosti oltářní připomínáme s radostí ještě po Velikonocích slavností Božího těla. To bývá průvod s Nejsvětější svátostí. Družičky házejí Pánu Ježíši na cestu květy, hudba hraje, lidé zpívají. A všichni radostně vyznávají svou víru: Pán Ježíš je mezi námi.

Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš, jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš.

Encyklika papeže Benedikta XVI. „Deus caritas est“ (15)

21. Rozhodný krok v úsilí o provedení tohoto církevní základního principu je vidět v oné volbě sedmi mužů, jež byla počátkem jáhenského úřadu (srov. Sk 6,5-6). Zde šlo o nerovnoměrné denní zaopatřování vdov, jaké vzniklo mezi židovskými a řeckými mluvícími částmi prvotní církve. Apoštolové, jimž byla uložena především „modlitba“ (eucharistie a liturgie) a „služba slovu“, cítili, že je příliš zatěžuje „služba stolu“; proto rozhodli zůstat při ústředním úkolu a pro tu druhou, stejně nutnou úlohu, vytvořit skupinu sedmi, která ovšem neměla vykonávat pouze technickou službu rozdělování: Museli to být mužové „plní víry a Ducha svatého“ (srov. Sk 6,1-6). To znamená, že sociální služba, kterou měli prokazovat, byla zcela konkrétní, ale zároveň byla i službou duchovní a jejich úřad byl proto opravdu duchovní úřad, který uskutečňoval jeden z podstatných úkolů církve – právě dobře uspořádanou lásku k bližnímu. Vytvořením tohoto gremia sedmi byla nyní *diakonie* – společná služba spořádaně vykonávané lásky k bližnímu – zakotvena v základní struktuře samé církve.

22. Během doby a s postupujícím šířením církve byla jejich služba, *Caritas*, stanovena jako jeden z jejích podstatných sektorů spolu s udílením svátostí a hlásáním slova: prokazovat lásku vdovám a sirotkům, vězňům, nemocným a trpícím jakéhokoliv druhu, patří k její podstatě stejně jako služba svátostí a hlásání evangelia. Církev nemůže zanedbávat tuto službu lásky jako nemůže zanechat svátostí a slova. Stačí několik případů, aby to dokázaly. Mučedník Justinus (+ asi 155) líčí v kontextu slavení neděle křesťanů také jejich charitativní činnost, která je spojena s eucharistií jako takovou. Lépe situovaní dávají každý podle svých možností, kolik kdo chce; biskup pak sbírku rozděluje sirotkům, vdovám a těm, kteří se kvůli nemoci nebo z jiných důvodů ocitli v nouzi, jakož i uvězněným a cizincům (Srov. I Apologia, 67; PG 6, 429.). Velký křesťanský spisovatel Tertullián (+ po 120) vypráví, jak péče křesťanů o lidi trpící nouzí všeho druhu vyvolává údiv pohanů. A když Ignác z Antiochie (+ kolem 117) nazývá římskou církev „ta jež předsedá v lásce“, smí se s jistotou mít za to, že tímto označením chtěl také vyjádřit její konkrétní charitativní činnost.

Informační servis z farností

Kněžské svěcení - V sobotu 24.června bude kněžské svěcení v katedrále sv. Bartoloměje, kde nám známý jáhen Robert Bergman přijme kněžské svěcení.

Žehnání praporu – Také v sobotu 24.června bude požehnan prapor dobrovolných hasičů z Pasečnice. Mše svatá s žehnáním praporu začíná ve 14.30 hod.

Konec školního roku - V neděli 25. června při mši svaté od 9.30 hodin poděkujeme spolu s dětmi, mládeží, rodiči a učiteli za uplynulý školní rok. Na závěr bohoslužby budou rozdaná hodnocení všem, kteří se letos účastnili hodin náboženství. Mši svatou bude doprovázet zpěv gregoriánské scholy z Plzně.